

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Páconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvdnsztvo 30 din., v
Ameriko i Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Páconce májo postlati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dñh. i vucsitel.

Vüzemszko premislávanye.

Zvonôvje doníjo. Na okincsanom oltári píszane szvêcse goríjo; z-nêbe cêrkvi viszêcsi poszvecsnyekov bliscsêcsi poszvêt prehodi cêle bo'ze hí'ze presztor. Z-pobo'znosztjöv napunyeni szrdc verniki vu szvêtesnyi gvant oblecseni, sze zevszê krajöv vu ménsi, véksi seregê pribli'závajo, naj z-ednim szrdcom i dñhom dícsíjo Goszpodna i hválo dájo nedokoncane szmilenoszti Bôgi, ár je cslovecsánsztva Zvelicsitel, koga je lúdi hüdôba v-grob polo'zila, obládavno z-mrtvi sztano.

Krisztus je z-mrtvi sztano! szpêvajo verníkov millione na vodi i szúhoj cêloj zemli, vu vszákoj krajíni.

Jeli je z-isztinom sztano gori? Jeli je vu tvojoj dúsi, krsztsanszki moj brat, túdi gori sztano, kí sze z-poníznim obrázom pribli'závas k-Bo'zemi szvétomi oltári; jeli sze je z-mrtvi zbüdíla vu tebi Krisztusova lübézen, stera vsze zakrívá, vsze verje, vüpa sze i tebé na zvelicsanya pôti pripela?

Dobro znás tó, ka te zvóna eti szvéti sztên 'zítka jezero szküsávanya okóli obvzeme, sterc po sztó i sztó féle prilíka-kaj namêníjo tvoje szrdcé z-Krisztusove pôti odvnróti. Jezero bolvanov próti tebi vtegúje z-jálnosztjöv szvojo rokó, da te z-masznimi recsámi, z-szlepécsimi nászladnosztami zamre'zi i za pokornoga szvoje-ga roba i bôgajócsega szlugo podvr'ze.

Tam sztojí pri tebi i szpévája vszáki

tvoj sztopáj luxusa, obloszúnoszti i zvisávanya hüdi dñh i vszeféle, ocsam i teli prijétnimi dobrótami, z-précimbnim gvanta veszêlnosztami, nászladnoszt prebéranyem te vábi, obêcse ti radoszt v'zívanya i zádovolnoszt, naj te oszvoji; geto vsze eti preminôcsi kincsi, do csasza cvetécsi rô'z disécsa polá, tvojoj nemrtelnoj dúsi níkse sztálno obsztojêcse nászladnoszti i vrêdnoszti ogvüsati nemrejo.

Z-pokornim obrázom, priátelsztvo 'zarécsimi ocsámi, vu prebráni gvant obleceno sze pribli'záva k-tebi i na nászledüvanye nagible, mogócse te je 'ze vu szvojo oblászt zagrnóla *szkazlívoszt*. Z-prebráni-mi, prilízavanimi recsámi ti szvedocsi, trdi, ka ti je k-dúse zvelicsnyi zadoszta, csi sze pred szvétom za pobo'znoga, neszebicsnoga, postenoga ká'zes i szlepiti znás na tébe glédajócse. Z-hvále vrêdnimi tvo-jimi delami sze glaszno zvisávas, ali ona za steri volo bi sze szramotiti mogao, za steri szí pogovárjánya vrêden, sze pascsis ménsati, zakrívati, ali pa z-prilícno vözmislenim mentüvanya práhom pred szvétom poszipati. Neidi, moj brat krsztsanszki, szkazlivo vu la'zlívoszti gvant oblecseni, pred vszegamogócsega oltár, kí ti vu szrdcá szkrovnoszt vídi i zná vsze tvoje míszli prvle, liki szo sze one v-nyem pobüdíle. Jálnosztí i szkazlívoszti plamná poszvêt nepríde vu vekivecsne kristál csiszte szvetloszti domovino.

I tí moj brat krszcsanszki, vu koga ocsáj escse i té dén, na gorioszlobodjénja

szvétek nê radoszt, nego túznoga robsztva, dūsocerajócsa sztaranya ládajo v-nyem, jeli z-düsevne mírovnoszti trôstom prihâjas med Bo'ze hize szvéte sztené? On neszmileni bolvan, vu steroga szlú'zbo szi sze pôdao: *nedopunyeni kincsa 'zij, obogaténya 'zelnoszt te na 'znyôri dr'zi, nê te je püsztila z-robsztva, kralúje ober dūse tvoje z-groznim tiranistvom. I jeli verjes, ka od dobicska 'zelnoszt gnúszni csrvôv oszkrúnyenom tvojem szrdci korenyé szpüszti vera i vüpanye, stera mrtelnoga molítvi do nébe pozdigávajócse perôti darúje?*

Pred krsztsanszke szv. materé cêrkvi gorsztanênya obládavnoga szvétká bodôcsi tjédnaj, na szamoga szebé pregledávanye opomína Krisztus szvoje naszlednike. Naszledúj, pob. moj brat krsztsanszki, z-ponízim szrdcom Jezusa eto lübeznívo opomínanye. Vö szcsiszti szrdcá szvojega gízdoszti, szamoga szebé prestímánya, zvisávanya, márnoszti dūso davécse szópôte. Gori odpri témne tvoje ocsi i vidi csíszto, ka dokecs sze szlobodscsinov prestímávas, pritom te goszpodúvanya, obloszúhnoszti, obogaténya, kincsov nedopunyene 'zelnoszti satan dr'zi v-osztri szvoji skrepcáj i szam szebov neládajôcsi rob jesztes, pod nyegovov oblásztjov. Oszlôbodi szi vö dūso z-etoga neszrámnoga i 'zalosztnoga

robsztva. Popadni i zdigni gori z-rokôv tvojev jákoszti postúvanya gorécsi korbács i kak je vu szvojem vrêmeni goszpon Krisztus z-cêrkvi Bo'ze vö sztírao kúpce, odávce i gnúszne masêtare, tak tí tūdi obládaj ober tvoje dūse kralúvájócse tiránuse, raztrgaj dühovnoga robsztva tvojege lance i poszádi vu tvoje ocsiscseno szrdcé poníznoszti, vere, trôsta, lübézni, dúznoszti znánya i postenyá obcsútinoszti, dūse zvelicsitelnoszti naveke cvetécse, nigdár nepovehnyeno disécse cvêtje.

Z-onim blájzenim obcsútényem, ka je vu dūsi tvojoj tūdi Krisztus gori sztano, lehko z-mírovnov dūsnovészti sztôpis prêk Bo'ze híze szvéti prag i vu po-bo'zni vrêli verníkov serégi, z-ponízim szrdcom tí tūdi szpêvas szvéto peszem:

Krisztus je dnesz z-mrtvi sztano,
I nam pravica posztano;
On je z-prâha szprhlívoszti
Sô na sztan vecsne bívoszti.

„Roditelje nenihájo dragsega
herba deci szvojoj, kak vu
—: Bogá polo'zeno vero. :—

Podlíztek.

Bícs nazâ tūdi scsukne.

Źítka kêp. Máli román. Poszlovenco F. J.
Pali ocsa obsztara.

Vrêmen je pomali teklo, teklo, liki máli jár-csec, tak da sze niti v-pamet nevzeme, ka ide, i dônok ide, odíde, 'znyega edno megnenye nigdár vecs nazâ nepríde.

Pali ocsa je jáko obsztarao od tisztiga mao, kak szo od nyega zemlô vöpotégnoli, tak da bi vsze môcs zgúbo, kak te biblinszki Sámson, gda szo nyemi velke vlaszé doli zrezali.

Vsze sze je preobrnolo okôli nyega od onoga hípa mao, kak je vrêdnoszti prêkdao sztarêsemi szinê i sznêhi. Za nisterno leto je obsztarao, vlaszjé szo nyemi szêri grátali, kak sznêg, v-téli

potêzeno je hodo i té inda gízdávi cslovek je celô krotek, ponízen posztano.

Vu vészi szo doszta gúcsali od nyega, ka je prej pri Bényeiovi nê vsze vrédi, hüdô szi de-nejo z-tím sztárim.

Pali ocsa je napamet zácsao jemati, ka je on bogme pri hízi 'ze nika nê, na nyegovo rêcs escse dr'zina malo dájo, nê pa szin i sznêha.

— Ne razmi k-tomi sztári cslovek, je právila sznêha prestímáno, csi je on kaj steo zravnati.

Zaprva je vsze tó nê slo brezi zburkanya, ár szo Pali ocsa csemérje sztisznoli, ali z-Judkov je nê bilô tanácsno zacsnoti, náimre od onoga hípa mao, kak sze je ogvüsala, ka je ona goszpá pri hízi.

Tak, da je te gízdávi, trde gláve Pali mogao tího grátati i poszlúhsati sznehé loszktánye — grünt szo vöcuknoli od pét nyegovi, nê je meo

Resurrexit (Gori je sztano)

Zakâ sze zelení na nyívaj, poláj
Disécsa tráva, cvétje i drevje?
Zakâ tero' k-nébi z-trôsta vüpanyem
Lepô kincsans, cvetécse vejke?
Zakâ od etec, z-kríla ete zemlé
Gori k-nébi hiti vsze, ka 'zivé?
Zakâ sze, ka jeszte v-kmicsnom dôli
Od nebeszki tak rado szpomené?

Té szpêvajôcsi skvorjánec z-himnusom
Sze proti nébi gor' pozdigava —
Te zmo'zen orl na trdi velki sztrmcaj
K-oblákom hiti vu hici szúna,
Morszka kaplica v-oblák 'zelê príditi
I tam v-azurnom zráki, blízski,
I toga kadisa din z-szvojim dísom
Sze podigáva v-ország nebeszki.

Na zemli lejpo, dobro nema sztána,
Csi sze bár vkorni, dônk neoszláne,
Kak nárasz, steri vö zraszté z-határa
Necveté vecs, nego tápovehne!
Odícenêse znaménye jeszte v-tom,
Kak bi mí prôszti tó prerazmili;
Vsze sze k-nébi pozdigáva, iscse tam
Oblák, fticsek, vsze ka je na zemli!

Tího rêcs sôsnya gor' idôcsa rosza,
Kak proti Bôgi e'n trôst idôcsi

I te lêpi ro'zec mir kázajôcsi
Pod mílimi obláki plavajôcsi!
Vu vszákóm je li szkrita míszel ona,
Ka li szrdce, — drúgi neprerazmi.
Tá rêcs, míszel na Bôga opomína
I pod nyôv sze gorsztanénye razmi.

On, kí gda je na kríz bio razpéti
Protivníkom odpüsztêsénye proszi,
Vmérajôcsi, je etak bio vucsécsi:
Lúbte sze med szebom, poednom vszi!
On je glászo obprvim rêcs dícseno,
Stera od vekivecsnoszti doní:
»Ka je grob zacsetek 'zítka, né drúgo,
Steri je tam zgora vu nébi!«

Kak cvétja práhsec i zeléno lísztje
Povêhnyeno, szúho doli káple,
Li szamo nyega dűh, te díš prijétni
Sze gor' zdigáva viziko do nébe.
Têlo nase je szamo sator dűse,
Stero tú zdolaj more osztáti,
Da dűsa 'znyega vu vizino ide,
Gde vecsno domovino má náidti!

— Oh vűzem, tí 'zítka szvétek nebeszki,
Vcsi nász tó szvéto rêcs zarazmeti:
Da szpoznamo, ka noszimo vu szrdci,
Ka je Bo'ze i vecsne vrédnoszti?!
Glászi nesztanoma z-pravice harsonov,
Naj vuszpi naveke: preminénye.
Glászi nam z-veszelüvajôcssov díkov
Obládnoszti peszem: „Gorsztanénye“!

vecs sztálnoga tla, na sterom bi sztao, sztári je
gratüvao vu dűsi i teli szpotrti, li te sze je nikel-
liko vö vtégno, csi szo ga kaj pítalí.

— No kak vam kaj ide, Pali ocsa zdâ, ka
szte nê vecs vért?

— Trnok dobro, tiva mládíva szta doj vze-
lá z-méne vsze szkrbi bremen. Doj szta vzelé
bogme, doj celô! Neszégnete do nikoj, nemate rê-
csi v-níkom brezi toga, ka bi vász nebi poménsávali:

— Ocsa ví 'ze nedelate, ví tího bojdte, ra-
dí morete bidti, csi mir máte — szí je brűszila
jezik Judka.

Ali nyemi je pa szin potocso pod nôsz, csi
je kâ steo zravnati:

— Nezaglűsajte ocsa, nezandérajte telko,
nihájte na náj, csi szte nama 'ze ednôk prêk dáli,
naj delava, kak sze nama vídi.

Zaprva sze je v-toj lepszój hí'zicski, v-stub-
lini dr'zao, kak szo tó v-prvêsem vrêmeni segô

meli zvati, ali sznêha ga je li hitro odaut vö od-
szelá. Tak je právla, ka pipe din skôdi. bêlím
férhangom, nefolgajo poda ribati, ár ga te sztári
z-blatnimi csrêvli zamá'ze, vecskrát na tla plűne,
bago sztori z-pipe.

Tá szo ga tak zoszeli v-málo szkrádnyo
kámro, tam je nê bio níkomí napôti. Cêle dní ga
je nisce nê pogledno.

V-cérkev je túdi malogda sô, nê tak, kak
prvle, gda je tam szedo med ovimi kmetmi —
szram ga je bilô, ka nyemi je szvétesnyi plács
premedlo, nôvoga bi nyemi trbelo zdâ 'ze
szpraviti.

Vecskrát je nagovárjao od toga szinê i sznê-
hi, ali nyidva szta ga bogme szíromáka li hitro
pogôvorila:

— Bogme bi meni túdi trbelo edno rô'zna-
to szűknyo, na sinyek szvílnati rôbec, kak drúge
kmétojce noszijo. Peteci bi nôvi gvant trbelo. Ali z-

Szvéta hramba.

Za vszákoga csloveka jeszte kamcsi edno tákse prijétno meszto, gde rad prebiva, gde szebé dobro csúti. Blá'zeni je on, ki eto prijétno meszto vu szvojem dômi nájde gori.

Ali zvôn toga je potrêbno, naj eti na zemli edno drúgo meszto tûdi prevecs nászladno, prevecs drágo bode pred nami, i eto drúgo meszto je Bo'za hi'za: cêrkev.

»Dûsa moja tá 'zelê, i setûje v predvor Goszpodna, szrce moje i têlo sze veszelí vu 'zívom Bôgi. Blá'zeni szo, kí prebivajo vu hi'zi tvojoj; oni te na veke hválili bodo! Ar je bôgsi eden déu vu predvori tvojem, kak indri jezero; zvalo szem szí ráj szítáti pri prági vu hi'zi Bogá mojega, kak dugo prebivati vu sztanki ti nepobo'zni«. Tak sze vlejáva vö Dávid krála dûsa vu 84. 'zoltári. Ah kak blá'zeno je ono szrce, stero je vu etaksoj globokoj, vu etaksoj isztinszkoy prikapcsenoszti z-Goszpodnov hrambov! Kak blá'zeni je on, kí csúti, ka ga csáka vu Bozój hi'zi nyegovo meszto, stero vszigdár lehko goripoiscse, na sterom vszigdár lehko nájde posinek szvojój dûsi!

'Zaloszt, dneszdén prevecs doszta lûdi jeszte, stere Bo'za hi'za, cêrkev szploh neintereszêra. Tê tam nika neiscsejo, nika nenájdejo; steri to mîszlijo, ka právo vrêmena zaprávlanye je, csj vu cêrkev idejo i z-drevénim szrcem naprê znati

stímajo, ka pohod cêrkví níká nepomore naprê nyihovoga 'zitka i níká haszka nebode z -toga, ka tyedenszko edno ali dvê vöri pri Bo'zi nogáj, vu szvétoj hrambi z-düzevnim otávlanyem szpunývajo.

Etaksi lûdjé naturno necsútijo vkúp z-zoltárszkim szpêvnikom. Tê lûdjé tak mîszlijo, ka csi z-dosztojnoszti notriidejo tûdi vu cêrkev, z-tem Bôgi prineszêjo áldov, ali dühovniki csinsjo postenyé. Taksi lûdjé niti mîszli nemajo od onoga drágoga privilegiuma i prvoszti, ka oni szploh môdus i priliko májo vu Bozój hi'zi sze szkázati i z-Bo'ze milosztsé tao vzéti z-vszega blagoszlova bo'ze szlû'zbe. Neznájo, ka vu cêrkví szpunyeno vrêmen je nê zgûbicsek, nego dobicsek, ár po nyem môcs i pocsinek, nôvo volo szprávjó szvojój dûsi i Goszpodnove hi'ze nezrêcsena nászladnoszt szvetloscso i zdrzêtek dá nasemi 'zitki. *Gde szo cêrkví prázna, tam szo sztánovito prázna i pûsztna lûdi szrdcá tûdi.* Ár bár nemoremo praviti z-cêlov gvüsnosztojov, ka sto Bozój hi'zo pascslivo pohodjáva, tiszti je 'ze brezgoridánya pobo'zen cslovek i dober krsztsenik — vém 'zaloszt vu 'zitki doszta [szkazl'vcov nájde-mo, — z drúge sztráni je pa tézko od koga to vervati, ka má vadlûványe, má Bogá, csi niti nepoglédne proti Goszpodnovoj hi'zi. Isztinszka pobo'znoszto znamenûje, ka ka verjemo i vadlûjemo, vu tom sze navájamo. Od toga, ka liki szvéto podánye 'zivé vu globocsíni nasega

koj? Psenica je bo'zno plácsala, kukorce je malo, vína nika nede.

— I rávno zdâ noszite naprê, ocsa, nôvi gvant, rávno zdâ, gda dobro znáte, ka na szprotolêtje doj moremo plácsati za znôva küplene gorice to prvo ráto, právi szin. Tak mí na níkoj neprídemo.

Pá je te sztári mogao zamúcsati.

— Csidó je bilô eti vsze! nyima je vecskrát na ocsi vrgao.

— Bilô je bilô, ka je bilô, zácsa Judka slefetati z-szvojom dúgo sûrkim jezikom, szamo ka je zdâ 'ze nacsí, midva nescseva raszipávati, nego szprávlati Peteci, dokecs zraszté, de nyegov cêli határ, komi vrági trbê sztáromi dedi nôvi gvant?

Szirómák sztarec je zanêmo, tak je csúto, ka je taksi, liki drevéne kotrige majôcsi kôdis, steromi szo vkrá vzéli palico, na steró sze je naszlanýao.

Za vsze eto nevoló od csémerov oszlepleni je pa dônok li Borisko krivio, nyô je dr'zao za zrok, za zavrzenoszto szvojo.

Csi je v-zími na kámre dvér poknye szever fúcskao v-kámro; csi nyemi je dohan szvalio i nê je vüpao na nyega od Judke pënez prosziti, stera je na ladi szedêla i jáko tesko jo je odprla. I csi je jo rávno odprla, med bodécsím szmogornim poglédom je vrgla sztáromi na dohan sztôkrát oponoseni krajcar, Britek je bio té dohan i Pali je ráj nê proszo, kak pa ka bi v-rôke vzéó táksi gros, steroga szo nyemi oponoseno tá vrgli.

— Boris! Boris! pravo je vu szebi, kak je tam vu kámri na szébe zaniháni szírotüvájôcs szedo — ona je zrok vszega. Nakoj szí naj zdâ 'ze'zgém? szlédnyi tobák sze mi je dojsao. Vu 'zalosztí i csemeráj je vzéó prázno, vö 'ze'zgáno pipó i k-sztêni jo je lücsó tak, da sze je na drobís szpotrila.

Judka sze je vu szebi radüvala, kamcsi nede proszo vecs pënez na dohán, tó je tak zobsztonszko zaprávlanye. Komi je tó packánye? (Dale.)

szrca, moremo szvedôszto dêvati pred lŰdmí tŰdi.

'Zaloszt, vu vezdásnyem szvéti malo prav pobo'zni lŰdi jeszte.

'Zitka materiálno i szebicsno zapopádnyé je z-vnôgi dŰs vszákó szvéto 'zelénye, vszákó visise csüténye prepravilo, ka bi sze Bogá, ali vadlŰványa dosztájalo. DrŰgi szo za bogásztva i materiálne dobrebivoszti volo odsztôpili od Bogá, ár tak miszlijo, ka szamo on má z-Bôgom kaksí poszel, kí od nyega ká prosziti scsé. DrŰge 'zivlŰnya vnôge vszákdenésnye szkrbí i bojŰvanye nateliko podzajémajo, ka szí na hránenye, szkrbnosénye dŰse szvoje nemorejo cajta vzéti. Zátó jeszte dneszdén telko neszrecsni, szamszebov i z-szvétom nezôdovolni, v-dvojnoszt szpádnyeni, cagajôcsi lŰdi, zátó telko szamomorcov.

Ali jeli je vrédno (pobo'znomi bídti? Jeli je vrédno sze dr'zati k-nasoj veri i k-nasoj cêrkvi?

Miszlímó nazáj na preminôcsoto. Posztanímó pred kêpom nasi ocsákóv, steri szo tak csütíli, ka escse trpeti, escse 'zítek gori aldŰvati, escse krv prelejáti je vrédno za naso drágo vero, stera je veliki pocsinek i mér dála nyihovim dŰsam, môcs, znásanye med trplenyem i vardévanyem, gvŰsno obrambo vu válovji pogŰbelnoszt; notri do szmrti i prêk groba tŰdi jedíno csíszto blá'zenstvo vu Bôgi.

Med nyimi i med vezdásnyimi lŰdmí je to rázlocsek, ka je nyihova vera priszebnosztna vera bila, nyihovo ogvŰsanye je právo ogvŰsanye bílo. Szvoje vadlŰványa szo nê z-návade. ali z-prisziljenosztí dr'zali, nego liki veliko i szvéto 'zítka potrébcsino. Pa keliko nepravicsnoga trplénya szo mogli vöpresztáti nasi ocsácje vu vere pregányanya 'zalosztinom hípi, gda je oblászt nase cêrkví, nase zvoné vkrászpojémála, nasi bo'zi szlŰ'zb dr'zánye szkoron povszud prepovédala. I nasi ocsácje dönok, bár szkrivomá, bojazlivo, z-szkuzécsov boleznosztjov, k-tém z-nevkleknyenéssov verov szo sze dr'zali k-nasemi szvétoimi vadlŰványi, brezi steroga szo nê mogli 'zivetí i vu steroga imányi szo mréti tŰdi blá'zeno znali. Csi szo nê mogli pohodjávati Goszpôdnovo hí'zo, k-tém z-véksov nakanyenosztjov szo sze dr'zali k-szvojój Bibliji i eden cio szo melí pred szebom, naj szvojega szvétoaga vadlŰványa drági kincs brez zmenkanya obarjejo za prisesztna pokolénya.

I mí, kí bi sze mirovno, szlobodno, blá'zeno lahko vesselíli tomi na nász osztányenomi drágoimi herbi, jeli odvřzemo od szébe to nájevékse

dobro, stero je szpodobno na to, naj nasemi zemelszkomi 'zítki zdr'zéték, cio i blá'zensztvo dá?

Jeli szmo mí vrédni vere právi vítézov, vere nasi ocsákóv i nyihovoga drágoaga herba?

„Priblí'zavajte sze k-Bôgi i priblí'zavao sze bode k-vám“ — velí Jakab apostol. Pohodjávámó vrélo vu cêrkev i nê szamo na velike szvétké. Nê szamo té, csi je predgar pôleg nase vôle, nego vszígdar, gda príliko mámo na to.

Bojdímó vrédni porodi nasi velike vere ocsákóv i neodvřzmo od szébe szami radi to, ka szo oni escse z-cénov szvojega 'zítka obarvali nam.

Bojdi nám cêrkev blá'zeni dom, gde szí dŰsa nasa pocsiné i vu predvori nebész sze csütí!

Bojdi vszígdar blagoszlovlena vóra, gda lahko idemo vu cêrkev i vu detinszkój poníznosztí, vu právoj vrélosztí sze lahko nakleknemo pred Bo'zim licem.

Edna fararca.

„Ne moli vszáki, kí roké szvoje vkŰpdene“.

Peszem na Velki Pétek.

Píszao: SÁNTHA K. Poszlovencso: JUVENTUS.

Nôta: Sznej'zi sze, oh drága dŰsa!

Kvapi drága krv Jezusa
Na rano szrdca mojega!
Pecsé me greha boleznoszt,
Al' trôst mi je tvoja miloszt.
Prék obínem krí'z tvoj szvétí
V szrdcej pokôro csinécsi,
I dokecs sze brítko plakam,
Káple na mé' z-nébo bal'zam.

Nega vrásztva v Gíleádi,*)
Szamo pri tê', Jezus drági!
V tê' sze moj 'zítek pomladí,
Zvrácsi i znôva porodí.
Morje velke lŰbéznosztí,
Káksi d'zŰnd'z zná v tebi rásztí!
Csi sze dŰsa v tébe zájmle,
Vedno dráge kincse nájde.

*) TŰ je doszta vrásztvene travíne rászlo-

Dráge kincse, vekivecsne;
Mirovnoszt, stera ne veszne
I tiszto csiszto blájzensztvo,
Stero na nász z-nébe zíslo.
Dáj tüdi zdaj té kincs meni,
Odküpitel moj lübléni!
Molim sze pri tvojem krízi,
Poszlühni moje molitvi!

Pestalozzi.

Februára 17. je minôlo 100 lét, ka je mrô té veliki vucsitel, pedagog, kí sze je z-protestantszke dühovniszke familije 1746. leta narôdo, kí je vez szvoj 'zitek za drüge 'zivo.

Nescsemo eti naprêracsunati nyegove velike vrêdnosztí na presztori vcsenyá, szamo to 'zelemo vôzdignoti, ka sze 'z-nyegovoga vcsenyá poszebno nász ticse.

Pestalozzi v-szrediscse osznávlanya familio, familije hí'zo i vu toj materszko lübézen posztávi. I to nam dneszdén eti doszta zadéne.

Dnesz, gda szvoji sôl nemamo, gda escse verevadlíványszko vcsenyé med vnôgimi te'zavami oprávlamo, na on presztor moremo z-cêlov mocsjov sztánoti, steri nam je escse osztano: — na osznávlajôcse delo evangelicsanszke familije.

Vszáka evangelicsanszka familija sze naj preobrné za sôlo, gde roditelje vküp popêvlejo, bogámolijo, Biblijo cstéjo z-szvojov decov. »Deteta pobo'znoga osznávlanya najbôgsa skér je drü'zinszka pobo'znoszt, — pravo je Pestalozzi. Rávno nam je pravo, kí na to 'ze niti nemamo drüge skéri.

Mámo escse doszta pobo'zni verníkov, kí szo znameniti v-tom, ka szkoron vszáko peszem na pamet znájo. Csi je opítamo, sto nyim je bio vucsitel, ka tak dobro znájo popêvati, eto nam odgovoríjo, ka ka znájo, toga nájevksi tao szo sze od szvoji roditelov návcsíli.

Matere i ocsevje! Ne tó'zite sze nad tém, ka sze vasa deca zdaj nevcsíjo telko vu sôli, liki szte sze ví vcsíli ednôk, nego navcsite je ví na to, ka ví znáte i neneszte z-szebom vu grob ete drági herb; — vero vasi ocsákov. Z-tem nyim véksi kvár vcsinjte, liki csi bi vase imánye neszli z-szebom.

Csi zdá nema nasa cérkev prvêsega szejanszskoga ogradcseka: evangelicsanszke solé, — naj sze preobrné vszáki evangelicsanszki drü'zin-

szki sztánec na eden máli rôcsni ogradcsek, vu sterom ocsinszka dobrotivnoszt i materszka lübézen za prisesztnoszt osznávla popêvajôcsega, molêcsega, biblinszkoga szvétoga 'zivlénja pokolénje.

Tô sze navcsimo od Pestalozzija, od obranitela szíromákev, od ocsé szírotic, od vszé nász vucsitela!

„Ki sze szamo vu nevôli navcsi moliti, nahitroma pozábi.“

Gusztáv Adolfa Drü'ztva 71., v Düsseldorfí dr'záni glávni gyülês.

(Píszao: Kováts Károly g. szlávecski dühovnik.)

Te drügi dén je 'ze gyülêsványa dén bio. Za gojndne ob 8-moj vöri szo sze 'ze zacsnole szeje i celô po poldnévi vu készno nôcs sze vteguvale. Ta prva je bila píszátelsztva konferencia, na steroj je doszta interesentov vzelé tál. Na toj konferencii szo moski i 'zenszke navküp vzelé tál, kí szo na rázlocsni dél poláj szpunyávali ôpravice i tak od presztrane szkúsenosztí i poznyanya szvedôsztvo djáli. Ob 9-toj vöri sze je zacsnole poszebni zvônêsní országov sztálisa naprê dávanje. Potom je drzána Rajne drzáve glávno drü'stva kotrig szeja i zvôn té zvônêsnýega evang. 'zenszkogo drü'stva kotrig szeja, szledi pa G. A. 'zenszki drü'stev kotrig gyülês. Té szete szo në bilé ocsiveszne, vu szvojem kríli szo drzáne, za steroga volo sze od nyí szamo nakrátci szpomeném. Telko odkrito nazvêsztim, ka szem z-tê szjev jáko doszta szkúszo. Z-pozdignyem dühom, z-dobrov düsnov vêsztjov szlobodno vadlújem, ka sze zvônêsní országov evangelicsanci, no csi szo v-oble'zenom polo'záji, neszpozábíjo z-szvojega vadlíványa; dobro znájo ono dú'znoszt, stero szo dú'zni k-szvoje szvéte vere zíbeli. Od prvêsi nemski kolonij, stere zdá Anglia, Amerika, Spanyol'szki országo ládajo, szem në doszta csüo. Velika hvála záto G. A. drü'stva onoj pomocsnoj akcii, sterov në szamo z-tanácsi, nego tüdi materiálno darúje pomôcs, gde je potrêbno. Prav szpádne csloveki, csi sze od szvoji vszákdenésnyí poszlov i szkrbí vôodmo-

tavsi, v-etaksi od dobroga csiněnya pode'ziganí mŕzov i 'zenszk túvárístvo pridŕcsi, má príliko od nyihovi dobri děl csüti i nyé szpoznávati! Právi szvétesnyi dén je bio za méne, gda szem diakonisz dela, stero té vrěle persone vu Jůznoj Ameriki szpunývajo, zazvedo. Tŕ 'zenszko szpráviscse víse cslovecse mere odprávla blagoszlovne poszle vu zvénesnyoj zemli. Té edna ravnitelkinya je túdi prisla z-ovoga kraja mŕja na té gyúlēs, — edna globoke vere, od pozványa szvojege navdēhnyena verna persona. Zadovolnosztjŕv sze je szpomenŕla tak z-szvojege, kak z-túváriskiny szvoji zvénesi országov vrszki delovány. Té nemske 'zenszke szo z-ísztinom diakoniszŕdrústv podrŕznic neobrŕdjene bojŕvnikojce. Stere z-vrělov potrplivosztjŕv, nemilŕjejo trŕdov pri ti odtŕheni szrdc nazáj povrněnyi k-szv. m. cěrkvi. Vu ednom spitáli Brazílie je eden teski betěznik le'zao, doktorje szo 'ze doj povedali 'znyega. Od velike bolěznosztí i od nezvrácsenya betegá znanosztí v-cáglosztí bodŕcsi, szí je nezstanoma na szamovmersztvo mészlo. Eden vecsér szo diakoniszte »Breit' aus di Flügel beide« (Razprěsztri tvo' peroti) lépo peszem popevale pri nyegovoj poszteli. „Oh tŕ lépo peszem szo moja mati radi popěvali vszigdár! Globoko szí je zděhno. Nescsem zdá 'ze na szvoje mater spot prinesztí, mirovno scsém moj beteg nosztí, dokes me moj Bŕg szam nepozové k-szebi“. Kak veliko szlŕzbo szo vcsínile té diakoniszte tomi nevolnomic betězníki. Pomírule szo ga vu dŕsi i gvŕsno, ka je le'zi prenoszo trplěnya tézki kríz. — V-Porto Allegvŕ-i szo eden spitál posztavili gori nemci; hitro proszijo poszlati diakonisz pomŕcs. Eden dŕhovnik z-Uruguay-a sze prizdigne na govorěnye: Szilno pomŕcs proszí ná szvoje gmajne racsun, da naj nemska deca — pod spanyolszkov-portugáliszkov kulturov v-Jŕznoj-Ameriki nevesznejó na szv. materé cěrkvi skodo. Túdi diakoniszte proszí, stero szo za vucsitelkinye szposzoblene. Nē szamo z-Jŕzne Amerike, nego z-cěloga szvéta krajŕv sze glászijo jaji: »G. Adolfa drŕstvo, pomágaj nam«! Tak da sze za nemo-gŕcsno vídi vszáki jaj zvrácsiti pa dŕnok náide tŕ drŕstvo príliko, poszkrbí sze nakeliko je mogŕcse vtíhsati boleznosztí, poménsati potrěbc sine, stero prinyem iscsejo vrásztvo. Z-právím samarítánskím dŕhom je blagoszlovleno, ár sze szmilŕje, darŕje vszákomi, kí sze k-nyemi povrné. Ta velika vecserásnya vkŕp prihájanya, stera szo te trětji i strti vecsér v-tak zvánój Tonhalle caszar-

szkoj dvoráni držána, szo pred vecs jezérk bodŕcsov vno'zinov pretekla doli. Tú je doszta csüti bilŕ od zvénesnyi evangelicsanov sztáve. (Ruszoszkoge, Polszkoga, Jugoszlávie, Spanyolországa ev. sztancsarov) Jeru'zálemszka fŕnŕkŕjca je Kaiserswerthi diakoniszom túdi držála i notri pokázala [racsun od nemske evangelicsanov sztáve v-Palesztini, toga naprědávanya szem nē popolno csŕo, ár je z-tihim glászom dávala naprě, nyéni glász je vu velikom presztori veszno. Zaman szo posztavili gori rádío, — recsí szo dŕnok nē popolnoma bilé csüte. Z-mladíne sze túdi neszmim szpozábíti. Té szo túdi vecs vkŕp-prihájanya meli. Vu obrí imenŕvanoj Tonhalle caszarszkoj dvoráni je 4-6 jezero solszke decé (pojbarov i deklin) vzelo tál i zvéntej vnogo odraseni. (Nadaljávanye príde.)

Biblia je nas poszvětní tŕrem

(Vu Szobotskom 'zenszkom drŕstvi v-posztnom verszkom zvecsarki gori precstěla: goszpá Heklicsojca 1925.)

Poszvětní tŕrem, steri sze escse szveklosztí, ali pa vodni tŕrem túdi imenŕje, je redovno na mŕja visisem trdnom brěgi pozdignyena, mocsna zidna i gde je mogŕcse nájvecskrát napozdignyenom mesztí, na sztrmci. Té zidne vríhek je na szvétenye obravnani, szpŕdnyi tao vodé válovje peré ali gvŕsno, negenyeno sztojí. Odnyega sze preszvěti mŕje, da hajŕve od nevarnosztí ogvŕsa, i k-brŕdi pripela.

Táksi poszvětní tŕrem i szvekel poszvět je za národ cslovecsanszki biblia. Ká'ze nam gvŕsno k-zítka brŕdi pelajŕcso pŕt, pela nász proti nébi, i opomína nász na nevarnosztí. Zoltára szpěvec etak ercsé: „Rěcs tvoja je poszvět nogam mojim, i szvetloszt na stezi mojoj.« Biblia je gvŕsen voj na zítka pŕti. Kēm jo vecskrát cslovek csté, tém bole jo po'zelé i polŕbi, — Vsze to ovo drŕgo cstenyé, stero, csi je 'ze ednŕk precstec, drŕgŕcs csteti vecs nema vŕie, ali nē tak biblio! Vidmo natŕ gledŕcs edno málo zgovárjanye, stero szta szí biblio rada-cstejŕcsa mati i mála nyéna csí med szebom zgovárjale:

»Drága mama, zaká cstěte ví telkokrát v-biblii? píta mála Margitka mater. Jeli szte jo pa escse nē překprecsteli?«

„Oh moja csi, 'ze szem jo vecskrát prék precstela“ odgovorí mati. — >Tak 'ze vsze morete znati, ka v-nyé jeszte? i dŏnok vszáki dén cstéte 'znyé< právi nazá deklina.

„Jeli pa pŏmlis, moja, csi escse ono vrĕmen, gda szi láni pri sztrini, od nász dalecs, v-Barabási bila, od steroga szi meni pripovedávala, ka szi vszáko písma, stero szi z-dŏmi do-bila, vecskrát znŏva i znŏva precstĕla!“

„Pŏmlim, mama, tak je bilŏ!“

„Zaká szi tak telkokrát nyé precstĕla, da szi 'ze tak vsze znála, ka vu nyem jeszte?“ pí-ta mati.

>Tak szem szpoznala, ka tĕ piszem cste-nyé meni vszigidár veliko radoszt szprávi, ár szem te vu miszli domá, z-mojimi láblĕnimi ro-ditelmi bila.“ Je bio Margitke odgovor.

„Vis, moja csi, jasz za priszpodobnoga zroka volo cstém biblie rázlocsne szklene, no csi szem je 'ze dosztakrát precstĕla, ár tĕ cstenyé opomína mené na mojo vekivecsno domovino, na mojega nebeszkoga Oco, na Zvelicsitela i na nyegovo szvéto récs,“ odgovorí mati.

„Ali moja mama, jeli je pa moja domovi-na tüdi v-nébi? Píta Margitka. „Jeli te mené, drága mama, tüdi z-szebom pelali, gda sze ví tá zoszeiite?“

>Na tŏ ti, moja csi, nemrem odgovora da-ti, na v-nébo idĕnye jasz tebi nemrem dovoljĕ-nya dati, ali znam, sto na tŏ dá szlobodscsino“, odgovorí mati.

>Nĕ goszpon Krisztusa miszlite, mama? pita deklicska?

„Tak je, moja csi, od nyega mores szlo-bodscsino proziti na tŏ pŏt i biblio pascslivo csteti, i na tom bidti, da jo bole i bole preraz-mis, ár je biblia priszpodobna k-táksemi pís-mi, stero je Zvelicsitel k-nam písao, vu sterom on k-nam i od nebeszkoga országa gucsi. Misz-lim, ka je 'ze nĕ dalecs ono vrĕmen, gda bos ti biblio rávno tak rada cstĕla, kak jo jasz zdá rada cstém i obrácsam nyé papĕre.“

Katholicsanszka szv. mati cérkev szvojim vernikom prepovedáva biblio csteti, zdávnya szo pokastigali onoga, sto jo je vŭpaocsteti. Sza-mo li szkrivomá szo jo csteli, csi szo do nyé prisli. Reformácia je biblie cstenyé nazá prin-eszla vernikom, da szi tak ná z-goszpodna práve, csízste vretine zajímlejo nebezzkoga 'zítka pítvino. Protestánska szv. mati cérkev nĕ szamo do-pŭszti vernikom biblio csteti, nego nyim tŏ za

nezamŭdjeno dúznoszt pred nyé posztávi. Na szvétoğa písma, ali biblie cstenyé nyim priliko ponŭdí tak, da na rázlocsne jezike doli dá obrŏti szvéto písma, stero po fál cĕni odáva vernikom. Sto biblio lŭbi, on lagov cslovek nemre bidti.

Dneszdĕn je biblia vecs, kĕk na 800 ráz-locsni jezikov doli obrnyena i med cĕla szvéta národmi sze razzŭrjáva, vu sterom sze nájbole trŭdi Angliško i zvŏnĕsnye Biblio razzŭrjávajŏ-cse drŭ'ztvo, nasztávleno 1804. leta.

Bilí szo gedrni biblie cstitelje, kí szo tĕ szvéte kníge vu szvojem 'zítke vecskrát prék-precsteli. Med vecsimi Bethlen Gábor erdĕlyszki poglavár 23-ti krát i nesztanoma jo je, náimre vu bojnŏm vrĕmeni, z-szebom noszo.

Lŏrántfy 'Zuzánna, Rákóczy poglavára tŭ-várisica vecskrát.

Eti prínasz preminŏcsi Kŭhár Ferenc, fun-dátor Diacszoga Dŏma, 3-krát.

Ka nam velí hi'zen vrács?

VIII. Tĕla osznávlanye i vadjenje.

Tĕlo nam kŏ'za pokriva. Csízsta, zdrava kŏ'za nász od vnŏgi betegŏv obarje, záto nam je dúznoszt csízsto držati. Naso kŏ'zo nábole lehko osznávlamo z-mŭvanyem, pranyom, kŏpanyem i csízstoga gvanta oblekávanyem.

Szkŏz kŏ'ze po nídni lŭknyícaj odhája z-tĕla po znojenyi i parjenyi rázlocsna vloga, má-sztsava i zrácsna kojna, stere, csi sze za necsízstŏcse kŏ'ze volo zasztávijo, beteg sztáne naprĕ. Taksega hípa je cĕla kŏ'za szŭha i tĕlo vrŏcse. Preci, kak sze kŏ'za zácsa znojiti (svicati) pomĕn-káva beteg.

Szvoje tĕlo moremo vaditi, ali pa k-coj vcsiti, k-deli i k-vrĕmena tekáji. Cávavno, nepri-vadjeno tĕlo hitro primle beteg. K-vrĕmeni prí-pravno sze mámo oblekávati, i kak návecs vŏnĕ na szlobodnom zdrz'ávati. Nĕ je pravilno tĕszno, toplo szpŏdnyo szrakico nosziti, ár sze k tĕlí zgrábi, kŏ'za sze podnyŏv znoji i tak cávavno gráta. Vadmo nase tĕlo v-leti, v-zími v-edno k-mrzloj vodi. I tŏ vadbo 'ze od detinsztva maŏ moremo csíniti.

Znamenitĕsi tálov tĕla obravnávanye i szkŕbnosĕnye. Okŏ je edna násnamenitĕsa kot-riga tĕla, za steroga volo velko pazko moremo meti, ná sze nam vidĕnye obarje.

Preci kak sze nanyi zvu'zganya znaménye szkáze, ka sze szkuzijo, erdecse gratújejo, boleti zácsajo, gnojfo sze, k-doktori moremo idti. Velka szvetloszt, ali náglo premenyávanye szvetloszti kvarijo ocsi. Rávno tak témni szlab poszvét, ali pa nesztanno osztro vidénye 'zelejôcse dugo delo túdi kvarijo pogléd. Tanácsno je ocsi vecskrát z-sosborszeszom zméšanov friskov vodôv prati. Pri cstenýe z-hrbtom trbê proti, szvetloscsi sze obrnôti. Vu temnom meszti, ali pri szlabom poszvêti, v-mráki je nê szlobodno dugo delati. Z-necsisztimi rokami vu ocsis'zégati je prepovédano. Csi nevedôcs vu okô kaj náide szpádnoti i cslovek sze natepszti zná, ali pri poglédi káksasté zmésava, zménkanye sze szkázúje, ali szo nam pa okule potrebne, sze precí k-doktori mámo povrnôti i za okol kúpüvanya volo nê k-optikári.

Vüha sze túdi csízta morejo dr'zati, csi kaj v-nyé pride sze k-vrácsi obrnôti. Vüha zatfakati i tak z-krácsanyem sze zményati je nevarno.

Szkôz nôsza szí trbê odühávati i nê na lampe, tak sze bole ognemo gutá bolezní, ár sze tak szpár nika malo zmlácsi, prvle kak do nye-ga pride.

Pri dugo trpécsem i vecskrát povratom náseszti sze túdi k-doktori povrnomo.

Lampe i zobé csízta dr'zmo. Vszáko gojldno je vómoremo zaprati, zobé szcsisztiti. Po vszáksem jedivanyi je lampe tanácsno dobro vóoplavnóti, ár medzobé zgráblena hrána tam szkízne, vonya i beteg zná szpraviti. Na zôbi csisztôcso i vu zdrávji dr'zánye veliko szkrb moremo meti. (Dale.)

Pasztéra glász.

Vu ednom gmánszkom lizsti szmo csteli naszledüvájôcsa ômurna pítanya, stera gmáne pred Bôgom odgovoren delavec, dühovnik, देने gori, naj zvê szvoji fárníkov razmero do cêrkvi.

Pítam te: jeli vadlújes szebé za evangeli-csanzkoga krsztseníka? Jeli verjes vu Bôgi i vu kom sze vjávla tá tvoja vera? Jeli dr'zis za tvojege Odklípítela Jezusa Kristusa? Jeli molécsi 'zitek 'zivés? Jeli cstés biblio? Jeli ti hodi kaksí cêrkevni lizst (Düsevni Liszt)? Jeli más návado darúvati na cile Bo'zega králevszta? Jeli jemlés tao vu bo'zi szlú'zbaj? Kak szí z Deszéterov zapôvedjov i z-Bre'znov predgov

Kristusa? Jeli sze brigas z-vadlúványszkim osznávlanyem tvoje decé?

Pítam te, brat moj, kí vu cêrkev nehodis, z-Goszpodnovov vecsérjov szí od konfirmácije mao nê 'zivo, na obcsne potrebcsine tvoje cêrkvi (Podporno Drústvo, Diacski Dom), szirmákom, szíroticam nigdár nealdújes — ali záto szebé dönok za dobroga evangelicansca dr'zis — z-kój sztoji tvoje evangelicanszko krsztsanzstvo? . . .

Vcsínmo racsun ednôk 'ze zz-sebom i z-nasími! Glédajmo zôcsi z-nemáratnosztjov i z-papérnatnim krsztsanzstvom!

Bôgi sze je tak vidlo, naj vu szvojoj szvétoj materi cêrkvi szprávi vküp deco szvojo, stera tam molécs delajo za Bo'ze králevszto. Tô delo tecsé túdi vu cêrkvi vu znaményi krepkése vere, globokése lábéznosztí, vecs pokôre, csisz-tésega 'zitka.

Tô aldüvájôcse, tího bojüvájôcse dühovno delo do obládnosztí túdi pride. Nasa cêrkev sze pokrepi, nyéne zvonésnye i znotrêsnye sztené sze ponôvijo. Nasa mála cêrkev szvetloszt szvéta, meszto na brégi polo'zeno bode z-pomocsjov nasega Goszpodna.

Li tô je pítanye, jeli z-tebom, ali brezi tébe, brat moj?!

Rázlocsní máli glászi.

Radoszti glász. „Z-Krisztusom szem raz-péti: 'zivém pa nê vecs jasz; nego 'zivé v-meni Krisztus; kí pa zdaj 'zivém vu téli, vu veri 'zivé Színi Bo'zemi, kí me je lúbo i szam szebé je dao za mené.« (Gal, 2, 20.)

'Zinat, Trétja szejá nasega 'zinata je márc. 22—25, znôvics vu Novom Vrbászi bila. Nasi poszlancov szamo polovica (5 dühovnikov i edna szvetszka kotriga) je vzéla tao na toj szejí. Rázlocsna vorcavna zrendelüvanya szo prisla pod razprávlanye na toj szejí. Med drúgim od cêrkevno-ga szodsztva i od cêrkevno-ga fonda. Eto zádnye prevecs blagoszlovne cile má pred szebov. Z-toga bodo vdáblali kongruo szlabi far dühovnicke, kaplánje i znotrêsnye misszije drúgi delavci. Z-toga sze bode dávala pomocs szlabim gmánam na zidanye i gorid'zánye cêrkevo, farofov, sôl i drúgi cêrkevni szprávisca, tak túdi podpora onim, steri sze bodo za dühovnike, ali kántorvucsítele vcsíli. Escse edna ôszvetna zaklúcsna szejá bode dr'zána.

Cérkevne krajine szpráviscse. Márc. 23-ga je držáno bilo cérkevne krajine szpráviscse, steroga najinteresantnêsi punkt je bio odebéranye cérkevnoqa predsxednika. Po gmánaj dolidáni votumov $\frac{2}{3}$ -tála szo Dr. Popp Filip dôbili i tak szo oni nase cérkevne krajine nôvi cérkevni predsxednik. Nasi prêkmurszki razmer toga pravdobroga poznanca z-tem 'zelenyem pozdrávlamo vu nyihovom nôvom pozványj, naj bode nyihovo deloványe blagoszlov nasoj církvj!

Vadlúványszki vecsér. Pri priliki 'zinata szo páli vu církvj vadlúványszki vecséri bili dr'záni. Priliko szmo meli znôvics poszlúsati verbászkoga církevnoqa khorusa prelêpo popêvavanye. Eden vecsér szo Jahn Jakab dühovnik meli naprêdávanye obri ete téme: „Krsztsansztyvo vu szociálnom i internacionalnom 'zitki“, drúgi vecsér pa Hilkene Filip profeszor obri ete téme: „Vera i znánoszt“.

Ouszvetni vecsér. Ev. szpêvni khorus je na postúvanye 'zinata eden ôszvetni vecsér pripravo z-prevecs lépim redovékom. Popêvano je vecs lépi peszem. Dr. Popp Filip szo navdúseno naprêdávanye dr'záli od ete téme: „Dr. Luther Márton i mi“. Devojke szo edno genlivo zmênýbo dalé naprê. Na zádnye szo szledécsi 'zivi kêpi pokázani notri: „Saula dvor“, „Plesz pred Saulom“, „Dávid pride pred Saula“, „Dávid igra na hárfi pred Saulom“ i „Saul spico po'zené prôti Dávidi“

Protestanszko 'Zenszko drústvo je za ocseve 'zinata z-velikov lúbéznosztjov eden tejavecsér dalo, na sterom sze je vsze hvále vrêdno lépô oszkrbelo z-telovni i düsevni potrêbcsin 'zinata gosztév. Pri toj priliki szo lúbézni dári tüdi bráni bili za diakonisz materszko hrambo.

Prepovédano je preklinyanye. Prepovédano je 'ze od 3500 lét mao, ár je te oznano vö Bôg szvéto Deszétero zapovéd. Ali na tô doszta lúdi malo dá. Za té je zdâ v Italiji szam parlament zâkon prneszo. Na Madzarszkom je pa miniszter znotrêsnýi del dao vö edno zrende-lüvanye, vu sterom preklinyanye, szrámni gucs i gnúszne recsí szigurno prepovê. Sto na ceszti, na vláki, vu krcsmi drúge z-tem zburka, tisztoqa vdári po lampaj zâkon. Na doszta bogákunécsi, gnúszni lamp bi sze priglihao ete vdárec prinász tüdi.

Reduciranye gimnaziumov. Pôleg nôvoga finansnoga zâkona, čl. 104. a. sze nasa

szobotska gimnazija má bidti more szpremeniti v-stirirazredno. Tô bi pa velki vdárec bio za naso szirmasko krajino i deco. — Izpiti na konci IV. razréda sze tázbrisejo.

Kántorje, ki szo zednim vucsitelje, morejo po čl. 94. uradniskoga zâkona zaprosziti za dovolenye k-opravlanýi kántorsztva, csi za to prejemajo placso.

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsirjávanye Düsevnoga Liszta. Kúihar János goszt. Puconci 10, Sostaréc Ferenc Legrad 60, Santavec János Vanecsa 10, Kettenbach Jakab sinyor Zemun 10, Szlivnyek Jo'zef Vanecsa 10, Vljaj Mihály trgovec Ljubljana 20, Dani Ferenc Polana 10, Santavec Stefan Pecsarovci 5 din. — Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Dári na Diacski Dom v puconszkoj fari po zlátoj knigi: Péntek Károiy, Péntek Jo'zefova Polana 10—10, Vucaák Jánosova Csernelavci 10 Fliszár Jánosova Morávsi 10, Beznéc Ivan, Kojosa Jo'zefova Puconci 10—10, Skrilec Zoltán Brezovci 10, Dervarics Terezia z-mo'zom szvojim z-Szodisínec na szpom. roditelov i brato 200 din. Vszém daritelom najtoplêsa hvála!

'Zalivanya glászi. Z-globokim i isztinszkim táljemányom szmo zvedili on zgübicsek, steri je Fartek Ferenc, Gor. szlávecske fare vrêloga i aldúvajôcszega inspektora doszégno. T. l. áprilisa 7-ga szo zgübili szvojo lübléno tüváriscso, Bagár Emilio, stera je po teskom betégi sztarosztj szvoje 40. leti mrla. To veliko rano, stero je té vdárec vdaro na szrdci lübeznirov nyéni, mi tüdi csütimo, ár je ta pokojna nasoj církvj, bli'ze szlávecskoj gmáni, edna práva dobra dúsa bila. Escse pred ednim letom, pri priliki instalalacije fare nôvoga dühovnika, szmo blá'zeno vidili, kak je szlú'zila tá drága 'zena z-pascslivosztjov Márthe gósztom, z verov Marije Goszpodni. Bojdi blagoszlovyeni med nami nyéni szpômenek! Z-familijov, stera je na szirotnosztvo prisla, pa naj osztáne Bôg vszega trôsta!

Biblia vu szállodi. V-Budapesti edna najprednyêsa szálloda je *Continental*. To szaliscse je preminôcsso leto vu vszâko szvojo hízo posztavilo edno Biblio.

Zagreb. A.) Obiszk zasztupnikov protestantszki zvonêsnýi országov. Márc. 30-ga szo nasz goripoiszkali generalni szekreter Gusztáv Adolf drústva, g. dühovnik Dr. B. Geissler z-Leipziga i szo vu nasoj církvj edno naprêdávanye meli. Govorili szo prevecs intereszantno i

szo nasz vdiljek pelali po delovanya poláj Gusztáv Adolf drüstva vu Szednyoj Europi notri do szrdca Ruszije i vu Južnoj Ameriki. 'Z-nyihovi récsi szmo csütli nasi nemski verebratov ono toplo lübézen, stero szmo ze vecskrát vu djányi szkoznüvái.

Apr. 7-ga szo obiszkali generalni szekreter Europszke centralne stacije za cérkevno podporno csinénye, g. dühovnik Dr. Keller z-Zürich-a, g. presidenta 'zinata, Dr. Popp Filipa, naj szi 'znyimi pogovoríjo predvszem od vérsztveni i materiálni razmêr nase evangelicsanszke orszacske církvi i poszebni gmán, G. Dr. Keller szo v Budimpest potüvái dale.

B.) Naprêdávanya vu církvi i v sôli. Tüdi vu poszti szo bilé dr'záne szvetlopiszne szvétesnye vöre z-khorusnimi peszmami i deklamáciami navküp. Ápr. 2. szo pa deácke ev. ljüdszke i mescsanszke sôle pod vodsztvom Ebersold direktora i Czekelius profszora eden jáko nászhajni tejavecsér meli. Khorusno popêvanye, musikálno naprêdávanye, edna mese zmêna, telovadba, széncsni kêpi i 'zivi kêpi szo sze premenývái vu redovéki. Vszí gôszti szo zadovolno razhájái. Csísztí dohodek je tüdi lêpi bio, steri sze na podporo szirmaskim deákom dá, naj sze ôszmomi zlócsi tak omogôcsi vüzemszko potüvanye v Dalmácijo i v Bosznijo.

C.) Naznanenye, gmáne od pretecsenoga leta je znôvics církevnoaga 'zitka nasega edno veszéno szkazílo. Zvön rédni bo'zi szlüzbo je vecskrát dr'záno biblije cstenyé; vadlúványszka napredávanya szo vecskrát bilá, pri steri szo fari hiresni gôszti zvönszki országov tüdi na szlüzbo bili. Solszka mladézen je tüdi lepô osznávlana vu verevadlúványi. Prestímáno lübézni delo fare nam glászi velikoszt sume, stero je na podporo drúgim szlabim gmánam i sztrádajôcsim poszebnim oszobam darüvana. Vszevküp 21,478.50 D. je na takse cíle razdeljeno. Evangelicsanszki csaszopiszi, kalendariji, biblije, kêpi itv, szo sze vszákó nedelo pri vöidényi z-církvi rászírvái. Szkrbêla sze je fara za düso i têlo evangelicsanszki vojakov tüdi. Vu fari sze je narôdilo 51 decé, mrlô je 40 person, zdalô sze je 27 párov, konfirmáivano je 37 decé, prêk vu naso církev je sztópilo 24 person. Cêla fara okôli 3400 dús csté. Fara je notrijemánya mêla 636,871 din, vödávanya 617,978 din. Bojdi Bo'zi blagoszlov i nêdale nad tov nasov gmánov i nad vernimi nyénimi delavcami!

Instalácija. Prijétno lêpi, szvétesnyi dén je mêla áprílisa 3-ga püconszka fara. Té dén szo notriszpelái Luthár Ádám dühovnik vu csészt gmáne podinspektora Vljaj Ferenc poszesztnik-gosztílnicsára. Dühovnik szo govor meli od plemenitoga pozványa ínspektorszke csészti i po vzétji príszege na ôszvetnom szpráviscsi vu iméni gmáne szo toplo pozdrávlái nôvoga ínspektora. Pozdrávlái szo ji escse Kúhár Stefan ínspektor tüdi. Podinspektor szo genlívo odgôvoríli na pozdrávlánya i obeccái, ka z-ísztínskzov, nevklényenov evangelicsanszkov vernosztjov bodo gmáne i církvi nase interesse na szrdci szvojem noszili. Naj prihája blagoszlov vu nyih na naso církev!

Nasa fundácija. Evangelicsanszkoj církvi je précimba nyéno szíromastvo. Mámo pa itak edno bogásztvo, vecsno fundácijo: nase církvi kotríg aldüvájôcsó lübézen. Nê dávno szmo szi 'zalosztno zgovárjái od toga, ka oni 10,000 D., ka je vláda dála, escse pred nôvim letom, na Diacszkoaga Dôma dugá pomensávanye, steri nam je od zídanya osztano, nazáj moremo pláccái, ár té pêneze praj r. kat. Martiniscse more dobití. Ali Bôg sze níkak vszígdar szkrbí, naj sze nyegovi dugo nézalosztjío. Prisao je nase 'zalosztí glász do edne dráge, dobre düse tüdi, k-gospê Dobray Jánosovoj. I tá zlátoga szrdcá goszpá szo taki po redíteli etoga líszta 500 Din. darüvái na Diacski Dom z-etími 'recsámi: „Zzahválnosztí k-Bôgi z-lübéznosztjov dam to podporo. Prvése leto szem na vráccse í na apoteke moglá doszta potrosítí. Zdá mi je dober Bôg nazáj darüvao 'zelno zdrávje, na vráccsenyé sze mi nê trbê trosítí. Z-radosztjov dam záto té dár na Diacski Dom, na podporo nasim szíromaskim dejákom“. Mí veliko radoszt mámo nad tém dárom, steri je nase pobíto míslénye zravnao k-nasoj vecsnoj, zmó'znoj fundáciji. Mílosztíven Bôg pa naj obarje nase dobrocsínécse goszpê drágo zdrávje, ka do od leta do leta mogôcsi sztrádái vráccsa-apoteko i zato hvále áldov lehko prineszêjo na lübézni szpráviscsa nase církvi!

Sto je »jeretník« (krivoverec)? Milton, szvétovnoga glásza englêski píszátel tó píse na eto gledôcs pred etim pár sztô lét: »Jeretník je vszáki tíszti, kí k-steroj veri szlísi, za kotrígo, za verníka dotícsne církvi vadlúje szebé, no csi nyéno vcsenyé, nyéne ísztíne neverje i dú'znosztí szvoje do církvi szvoje i vadlúványa szvojeja

neszpunyáva, ali szamo kak-tak. Tak zná bidti jeretnik vu vszákovej veri, vu rim. kath. cérkvi tüdi, 'zaloszt med nami tüdi. Bóg nasz vari od jeretnikszta!

Za D. Lendavo—M. Szoboto potom szamo eden solszki nadzornik bode. Vrédi je, szamo sze nam malo csüdno vídi to, ka sztálicse nyegovo v D. Lendavi bode i në v M. Szoboti?!

Z-ednoga písma. „Ze dávno szem naminyávo na Diacski Dom edno vékso sumo poszlati. 'Zaloszt, na telke sztráni mam dúzneszti, ka to moje toplo zelénye nemrem szpuniti. Vardenem vu tála, lehko tak doszégnem kaj. Priložim po nakáznici 160 D, z-té 60 D na Düsevni Liszt, 100 D pa na Diacski Dom. 'Zalújem, ka vecs nemorem poszlati zdá. Zmožen je Goszpód, zná blagoszloviti to nájménso sumo tüdi“. Neszpisemo esze iména pizátela té redöv. Znali bi ga zbantüvati. Ár sze on drží Krisztusovi récsi pri álmotvi: „Naj nezna léva tvoja, ka csiní dészna tvoja“.

Zorí sze. Z-veszeljom szmo zvedili, ka sze je sztálicse vláde proti nasoj cérkvi preci na prijéto szpreobrnolo, i në szamo vu materiálnom, nego, ka je veszelése, vu morálnom poglédi tüdi. Pri príliki razpráve drzávnoga proracsuna szo g. miniszter Srškič tople recsi najsi vu szvojem govori za naso cérkev. Naglászali szo, ka protestanszka cérkev nedobí zadoszta dotácie od drzáve i neméri sze nyé z-izstov merov, kak drúgim cérkvam i liki usztáve 12 artikulus naprépise. Dühovnicke nedobijo drzávne podpore, záto je doszta far brez dühovnika. Szlabe fare na rázlocsne potrebsine tüdi nevdáblajo pomócsi itv. Póleg nóvoga proracsuna protestanszka cérkev dobí na dšso blúzi 5 din. drzávne podpore. (Kath. cérkev, stera pa doszta cérkevnoja imánya má — dobí na dšso 8 din., szrbszka ortodoxna cérkev 12 din., mohamedánszka 14, zidovszka 12 din. na dšso. Na teologusov osznávlánye dobí szrbszka-ortodoxna cérkev 10 i 1/2 mil. din., rim kath. okoli 9 mil. din., nasa cérkev pa szamo 80 000 dinarov. Próti vszój escse gorisztojšejsoj nednákoszti szmo itak prevacs zahválni g. minisztri zato, ka szo glász savoj gorizdignoli kre nase cérkvi i szo nasz napunili z-vúpanyem lepse bodócsaszti.

Po Szobotskom evang. 'Zenszkom drúztvi drzáni posztní zvecsarkov sze za volo zménkanya presztora v-prisesztnoj numeri obllné szpomenémo,

Dári na diacski dom. Z-Szebeborec Luthár Stevan 25 l. jeszia; Z-Lendave Varga Mátyás 20 trszov za lugas szajenye; z-Küpsínec Titán Iván 4 lépe cepike. Pri Hodoscsek Ferenc a Mikole Márike zdávanyi szo dnrüvati; z-Púžavec Kúzma Ferenc, z-Zenkövec Hodoscsek Ferenc i z-Küpsínec Huszár Stevan po 10—10 dinári. Z-Borejec Cigúth Józeff 10; z-Renkovec Dsuban Ferencova 15; z-Szobote Kondor László 50 D. Goszpá dr. Sömenojca szo vu szvojem tjédni dáli na osznovlenikov kosto kiszilák, szmeteno, oréhe, dáli szo prineszti hajdinszko melo i meszó. Goszpá dr. Bölcsojca rávno tak szo vu szvojem tjédni 3 l. mléka i hajdinszko melo. G. Barbarics Jánosova szo nam vecskrát dáli z-kváseno repo. Z-Dolnje Lendave: Porédos János, Bükvics Ivan po dvá, Penhoffer Józeff, Ments János po dvá din 50 par. Novák N., Tuñner Feri po trí, Vrecsics Józeff, Verén Iván, Hári Ádám, Vuacsák Matyás, Dervarics Józeffova, Skriflec Miklosova, eden necsteti, Gábor Imriova, Kotsár Stevan po 5—5, Varga Lajos, Skriflec Kati, G. Medin po 10—10, Vukán Lajos 50, Vuacsics Ferenc 10 dinárov. Vsze vküp 150 din. Lépa hvála mále i szlabe gmajne verníkom, kak dalecs szo za nyimi nisterne nase krepke bogate gmajne!

Moje nájkése odkrtije je bilo resénye moje dšse, ono szpoznanye, ka szem jazs gréhsnik i Jezus Krisztus je moj Zvelicsitel. Professor Simpson (1811—18870), zdrávník.

Od nase decé. 'Zivócsa deca nasz prikapsijo k-zemli; vöpreminócsa deca nasz vlecséjo vu nebésza, meszto nam scséjo tam szpraviti. Dšte, stero je tam pri Goszpodni blázeno, zná bidti mocsno vóze, z-sterim nasz Bóg k-szebi vlecsé. Mi moremo deco za Goszpodna osznávlati; deca nasz zná k-Goszpodni pelati po szvojem 'zítki i po szvojoj szmrti.

PODPÉRAJTE
„DÜSEVNI LISZT“!